

9.12.2010

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 0562/2010, внесена от Agnieszka Sieczkowska, с полско гражданство, относно задържане от страна на датските органи на нейния служебен автомобил с полска регистрация и възникналите вследствие на това пречки за свободното движение на работници

1. Резюме на петицията

Вносителката на петицията се оплаква от това, че датските органи са задържали нейния автомобил с полска регистрация, който тя използва за работа, както и от изискването им да заплати извънредно голяма такса и глоба. Вносителката е на мнение, че е действала в пълно съответствие с приложимите изисквания на ЕС по отношение на регистрацията и облагането на моторните превозни средства и в тази връзка тя се позовава на решението, издадено от Съда на ЕС по дело C-464/02, Комисията на Европейските общности срещу Кралство Дания, както и на решението на Съда по свързаните дела C-151/04 и C-152/04, наказателно производство срещу Claude Nadin, Nadin-Lux SA и Jean-Pascal Durré (данни за предварително постановление от Tribunal de police de Neufchâteau), които касаят употребата на служебен автомобил, регистриран в друга държава-членка. Вносителката на петицията се позовава също и на решението на Съда по дело C-156/04, Комисията на Европейските общности срещу Република Гърция, което постановява, че „Комисията смята, че тези санкции (задържане), в съчетание с практиката на гръцките административни органи за определяне на обичайното местоживееене, както и невземането под внимание на евентуалната добросъвестност на заинтересования, са несъразмерни“. Вносителката съответно призовава за намесата на Европейския парламент.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 1 октомври 2010 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

3. Отговор на Комисията, получен на 9 декември 2010 г.

Забележки на Комисията

Вносителката е подала подобно оплакване до Комисията относно конфискацията и регистрационните такси за автомобили в Дания.

Освобождение от данък за регистрация на пътнически автомобили

На равнище ЕС няма хармонизиране в областта на данъците за пътнически автомобили. Много малко законодателни актове на ЕС ограничават правата на държавите-членки да прилагат такива данъци и следователно държавите-членки имат широка свобода на действие по тези въпроси. Въпреки това, при упражняване на правомощията си държавите-членки трябва да спазват принципите, указани в Договора за функционирането на Европейския съюз. В това отношение съдебната практика на Съда на Европейския съюз е определила и ограничила правомощията на държавите-членки по отношение на облагане с данък служебните автомобили, предоставени на служител, който пребивава в една държава-членка, от работодател, установен в друга държава-членка. Това е съдебната практика, на която се позовава вносителката.

По дело С-464/02, *Комисията срещу Дания*, Съдът е постановил, че лице, което е наето на работа в една държава-членка, но пребивава в друга, може да използва автомобил, регистриран на името на неговия работодател в друга държава-членка, както за частни, така и за професионални цели в държавата, в която пребивава, стига автомобилът да се използва предимно извън държавата на пребиваване. По съединени дела С-151/04, *Claude Nadin*, и С-152/04, *Jean-Pascal Durré*, Съдът потвърждава своето решение относно служителите, като го разширява за акционери, директори и управители на фирмата.

Въпреки това при обстоятелства като в случая на вносителката съдебната практика на ЕС относно освобождаването от данъци на служебни автомобили, регистрирани в друга държава-членка, не се прилага, преди всичко защото вносителката не използва служебен автомобил, т.е. автомобил, регистриран на името на работодателя ѝ.

Тъй като вносителката използва частен автомобил, регистриран на нейно име, единствената директива, която има отношение към нейното положение е Директива 83/182/ЕИО на Съвета за освобождение от данъчно облагане в Общността при временен внос на някои превозни средства от една държава-членка в друга¹.

Директива 83/182/ЕИО урежда временното ползване на автомобил от жител на една държава-членка в държава-членка, различна от държавата-членка, в която той пребивава. Такова временно ползване в една държава-членка не следва да има каквито и да било данъчни последствия, при условие че ползвателят на автомобила има „обичайно местоживееене“ в друга държава-членка.

За целите на определяне на обичайното местоживееене член 7 от Директива 83/182/ЕИО определя, че следва да се вземат предвид както професионалните и личните връзки на

¹ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 59.

едно лице към дадено място, така и продължителността на тези връзки. Когато тези връзки не са съсредоточени в една-единствена държава-членка, директивата отдава предпочитание на личните пред професионалните връзки, при условие че лицето постоянно се връща в мястото, на което има лични връзки. При оценяване на личните и професионалните връзки на лицето трябва да се вземат предвид всички съответни факти, в това число неговото действително присъствие и това на членовете на неговото семейство, наличието на жилище, мястото, където се извършва работата, и мястото, където са неговите имуществени интереси. (Вж. решението на Съда по дело C-262/99, *Paraskevas Louloudakis*, точки 51 до 56).

Освен това член 9, параграф 3 дава право на Дания да смята, че всяко лице от друга държава-членка, което живее в Дания в продължение на една година или 365 дни в рамките на период от 24 месеца, е с постоянно местоживееене там. Когато обаче за едно лице се смята, че има местоживееене в две страни, неговото обичайно местоживееене е там, където живеят неговата съпруга (съпруг) и деца. В подобни случаи Дания е задължена да се съветва с другите заинтересовани държави-членки, за да се реши кое местоживееене ще бъде използвано за целите на данъчното облагане.

Когато се отчита дали условията за ползване на автомобил съгласно процедурата за временен внос са изпълнени, компетентните органи на държавата-членка следва да оценят и разгледат всички съответни факти, които характеризират всеки отделен случай от гледна точка на критериите, произтичащи от съдебната практика на ЕС. Освен това националните съдилища трябва да предприемат цялостна оценка на информацията, свързана с връзките, като вземат предвид всички представени им доказателства (вж. решението на Съда по дело C-262/99, *Paraskevas Louloudakis*, точка 57).

Ако държава-членка определи, че обичайното местоживееене на заинтересованото лице е на нейна територия, в съответствие с правото на ЕС е държавата-членка да изисква внасяне на такса за регистриране на превозното средство, независимо дали вече е била платена сходна такса в друга държава-членка (вж. в тази връзка решението на Съда по дело C-138/04, *Комисията срещу Дания*, точка 13).

Що се отнася до въпроса за високия размер на регистрационните такси за моторните превозни средства, налагани по силата на датското законодателство, Комисията се позовава на решението на Съда по дело C-383/01, *De Danske Bilimportører*, според което тези ставки не представляват нарушение на правото на ЕС.

И накрая, от съдебната практика на Съда (решения по дела C-387/01, *Weigel*, точка 55, и C-365/02, *Lindfors*, точка 34) следва, че докато един данък за регистрация би могъл да има неблагоприятно влияние върху решението за упражняване на правото на свободно движение, Договорът не гарантира, че смяната на местоживееенето в рамките на Съюза ще бъде неутрална по отношение на данъчното облагане. Всяко неблагоприятно положение, с което се сблъска дадено лице в резултат на такова преместване, би противоречало на Договора само, ако той е в неблагоприятно положение в сравнение с лица, които вече са били подложени на този данък; например, размерът на данъка е по-висок за работника мигрант, отколкото за лице, което вече се е установило в държавата-членка.

След като е анализирала обстоятелствата в случая, повдигнат от вносителката на петицията, от гледна точка на съдебната практика на ЕС, Комисията счита, че нейният

случай не доказва обща административна практика или национално законодателство по отношение на налагането на регистрационна такса за автомобили при временен внос, които да са в противоречие с правото на ЕС.

Датското законодателство относно конфискуването на автомобили, регистрирани в друга държава-членка

На Комисията е известно, че датските органи наистина задържат автомобили, регистрирани в други държави-членки, при обстоятелства, когато те имат причини да считат, че условията за използване на автомобили при режим на временен внос не са изпълнени. Комисията гледа сериозно на подобно задържане, тъй като правото да се използва автомобил е важно за реалното упражняване на правата, свързани със свободното движение на хора. Освен това от съдебната практика на ЕС следва, че такава мярка може да е непропорционална по отношение на преследваната цел, която е събирането на глоби и такси. (Вж. решение на Съда по дело C-156/04, *Комисия на Европейските общности срещу Република Гърция*). Според Съда такава цел би могла да бъде постигната със средства, които са в по-голямо съответствие със законодателството на ЕС, например чрез учредяването на гаранция.

Датските органи са уведомили Комисията, че понастоящем датското законодателство не предвижда никакви по-малко радикални мерки в такива случаи, освен задържане. Въпреки това Дания се е ангажирала да извърши необходимите промени, за да гарантира уреждането на този въпрос от нейното законодателство; и през настоящата парламентарна сесия ще се внесе проектозакон.

Заклучение

Относно задължението на вносителката на петицията да заплати регистрационна такса за частния си автомобил в Дания, националните съдилища са тези, които следва да преценят всички съответни факти по случая от гледна точка на критериите, установени от съдебната практика на ЕС, като по този начин решат дали нейният автомобил с полска регистрация може да бъде освободен от регистрационна такса в Дания съгласно режима за временен внос. Комисията отбелязва, че въпросът относно задължението за плащане на таксата все още предстои да бъде разгледан от националните съдилища, като се надява, че те ще приложат коректно правото на ЕС. Поради това Комисията няма да предприеме по-нататъшни действия в тази конкретна област.

Що се отнася до датското законодателство относно задържането на автомобили, регистрирани в други държави-членки, Комисията е убедена, че Дания ще промени законодателството, с цел съответствие с правото на ЕС. Комисията отблизо ще следи законотворческия процес на Дания по този въпрос и ще уведоми вносителката, когато законодателството бъде прието.